

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.10.2014
COM(2014) 666 final

2014/0308 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om særafgiften "octroi de mer" i de franske regioner i den yderste periferi

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) finder anvendelse på EU's regioner i den yderste periferi. Ikke desto mindre udelukkes de franske regioner i den yderste periferi fra moms- og punktafgiftsdirektivernes territoriale anvendelsesområde.

Bestemmelserne i TEUF, særlig artikel 110, tillader i princippet ingen afgiftsforskelle i de franske regioner i den yderste periferi mellem lokale varer og varer med oprindelse i det franske hovedland, andre medlemsstater eller tredjelande. Artikel 349 i TEUF (tidl. artikel 299, stk. 2, i EF-traktaten) åbner dog mulighed for at indføre særlige foranstaltninger til fordel for disse regioner på grund af de varige ugunstige vilkår, der påvirker de i yderste periferi beliggende regioners sociale og økonomiske situation. Disse foranstaltninger vedrører forskellige politikker, bl.a. skattepolitikken.

Særafgiften "octroi de mer" er en indirekte afgift, der finder anvendelse på leverancer og import af varer i de franske regioner i den yderste periferi. Den anvendes i princippet på samme måde på varer, der fremstilles lokalt, og på varer, der ikke fremstilles lokalt (varer fra det franske hovedland, de øvrige medlemsstater eller tredjelande).

I medfør af Rådets beslutning 2004/162/EF af 10. februar 2004 (som ændret ved Rådets beslutning 2008/439/EF af 9. juni 2008 og Rådets afgørelse 448/2011/EU af 19. juli 2011), der blev vedtaget på basis af EF-traktatens artikel 299, stk. 2, kan Frankrig dog indtil den 1. juli 2014 indrømme fritagelse for eller nedsættelse af særafgiften "octroi de mer" på bestemte varer, der er produceret i de franske regioner i den yderste periferi (Saint-Martin undtaget). Bilaget til den førnævnte beslutning indeholder listen over varer, for hvilke der kan indrømmes fritagelse for eller nedsættelse af afgiften. Forskellen mellem afgiftssatsen på lokalt fremstillede varer og afgiftssatsen på andre varer må, afhængigt af hvilken vare det drejer sig om, ikke overstige 10, 20 eller 30 procentpoint.

Disse forskellige afgiftssatser har til formål at kompensere for de ugunstige vilkår, som regionerne i den yderste periferi lider under, og som medfører øgede produktionsomkostninger og således en øget kostpris for de lokalt fremstillede varer. Træffes der ikke særlige foranstaltninger, vil de lokale varer være mindre konkurrencedygtige end de varer, der kommer udefra, uanset transportomkostninger. Dette vil således gøre det vanskeligere at opretholde en lokal produktion med højere produktionsomkostninger.

Anvendelsesområdet for Rådets beslutning 2004/162/EF blev i øvrigt ved Rådets afgørelse 2014/162/EU af 11. marts 2014 udvidet til også at omfatte Mayotte fra 1. januar 2014, hvor Mayotte fik status som region i den yderste periferi, og i nævnte afgørelse defineres de varer, der kan være omfattet af en differentieret særafgift, og inden for hvilke grænser.

I medfør af Rådets afgørelse nr. 378/2014/EU af 12. juni 2014 og for at give Kommissionen mulighed for at behandle den franske ansøgning blev anvendelsesperioden for Rådets beslutning 2004/162/EF forlænget med seks måneder indtil den 31. december 2014 i stedet for den 1. juli 2014.

Formålet med nærværende forslag er at fastlægge den retlige ramme for særafgiften "octroi de mer" i perioden fra 1. januar 2015 til 31. december 2020. Det forlænger således beslutning 2004/162/EF i yderligere seks måneder for at give Frankrig tid til i sin nationale lovgivning at gennemføre bestemmelserne i Rådets nye afgørelse, og det fastsætter den nye retlige ramme, der skal finde anvendelse i perioden fra 1. juli 2015 til 31. december 2020.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

I medfør af Rådets beslutning 2004/162/EF af 10. februar 2004 (som ændret ved Rådets beslutning 2008/439/EF af 9. juni 2008 og Rådets afgørelse 448/2011/EU af 19. juli 2011, 2014/162/EU af 11. marts 2014 og 378/2014/EU af 12. juni 2014) kan Frankrig indtil den 31. december 2014 indrømme fritagelse for eller nedsættelse af særafgiften "octroi de mer" på bestemte varer, der er produceret i de franske regioner i den yderste periferi (Saint-Martin undtaget). Bilaget til den førnævnte beslutning indeholder listen over varer, for hvilke der kan indrømmes fritagelse for eller nedsættelse af afgiften. Forskellen mellem afgiftssatsen på lokalt fremstillede varer og afgiftssatsen på andre varer må, afhængigt af hvilken vare det drejer sig om, ikke overstige 10, 20 eller 30 procentpoint.

Beslutning 2004/162/EF indeholder begrundelser for de særlige foranstaltninger: regionernes afsides beliggenhed, afhængigheden af råstoffer og energi, nødvendigheden af at opbygge større lagre, det lokale markeds beskedne størrelse kombineret med en svag eksportaktivitet osv. De ugunstige vilkår medfører samlet set en forøgelse af produktionsomkostningerne og dermed af kostprisen for lokalt fremstillede varer, der uden særforanstaltninger vil være mindre konkurrencedygtige end varer udefra, selv når der tages hensyn til omkostningerne ved transporten til de franske oversøiske departementer. Dette vil således gøre det endnu vanskeligere at opretholde en lokal produktion. De særlige foranstaltninger i beslutning 2004/162/EF tjener dermed til at styrke det lokale erhvervsliv og øge dets konkurrenceevne.

De franske myndigheder anser de ugunstige vilkår, som de franske regioner i den yderste periferi lider under, for vedvarende, og de har gennem en række skrivelser til Europa-Kommissionen mellem den 25. januar og den 7. juni 2013 anmodet om at fastholde et differentieret afgiftssystem svarende til det nuværende efter den 1. juli 2014 og frem til den 31. december 2020. De franske myndigheder gør gældende, at de ovenfor anførte ugunstige vilkår er af permanent karakter, at afgiftsordningen i medfør af Rådets beslutning 2004/162/EF har gjort det muligt at bevare og i visse tilfælde at udvikle den lokale produktion, og at den ikke har udgjort en indtægt for de begunstigede virksomheder, idet der har været en global stigning i importen af de varer, der har været omfattet af en differentieret beskatning.

Gennemgangen af listerne over varer, for hvilke de franske myndigheder ønsker at anvende en differentieret beskatning, har for hver vare krævet et omfattende stykke arbejde for at kontrollere berettigelsen til differentieret beskatning, og hvorvidt den er forholdsmæssig, og sikre, at en sådan differentieret beskatning ikke underminerer EU-rettens integritet og sammenhæng, herunder indre marked og de fælles politikker.

Dette arbejde har været meget langvarigt givet antallet af berørte varer (hundredvis) og den informationsmængde, der skulle indhentes vedrørende markedsstrukturen for de pågældende varer: eksistensen af lokal produktion, eksistensen af betydelig "import" (herunder fra det franske hovedland og andre medlemsstater), der kan gøre det vanskeligt at opretholde den lokale produktion, fraværet af monopol eller monopollignende tilstande i den lokale produktion, berettigelsen af højere produktionsomkostninger, som stiller de lokale varer ringere end "importerede" varer, kontrol af fraværet af uoverensstemmelse mellem en differentieret beskatning og andre EU-politikker.

Det har således ikke været nødvendigt at registrere varer, der kan være omfattet af en differentieret beskatning, på listerne, når der ikke er nogen lokal produktion, der er underlagt særafgiften "octroi de mer". For så vidt angår definitionen af varer, der produceres lokalt, har man generelt valgt de mest detaljerede positioner i den kombinerede toldnomenklatur. I visse tilfælde og for de varer, der er opført på de aktuelle lister over varer, der kan være omfattet af

en differentieret beskatning, har man imidlertid valgt toldnomenklaturens 4-cifrede positioner, når det ikke har været muligt at opnå mere detaljerede positioner med mere end 4 cifre. I dette tilfælde er det muligt, at de 4-cifrede toldpositioner, der er blevet valgt, også omfatter varer, for hvilke der ikke findes nogen lokal produktion.

Hvad angår evalueringen af de højere produktionsomkostninger, som den differentierede beskatning har til formål at kompensere for, har de franske myndigheder for hver vare eller hver varegruppe, når flere varer har sammenlignelige produktionsomkostninger, leveret en evaluering af de lokale virksomheders højere produktionsomkostninger, herunder eventuelt: leveringsomkostninger, lønninger, højere energipriser, finansielle omkostninger til opretholdelsen af et større lager, højere vedligeholdelsesomkostninger, underudnyttelse af produktionsudstyr, højere finansieringsomkostninger. Det er blevet verificeret, at de højere omkostninger, der er blevet beregnet, ikke var mindre end den beskatningsdifference, som de franske myndigheder har anmodet om.

Forslaget til Rådets afgørelse giver, ligesom Rådets beslutning 2004/162/EF, Frankrig tilladelse til indtil den 31. december 2020 at indrømme fritagelser for eller nedsættelser af særafgiften "octroi de mer" for visse varer, der fremstilles i de franske regioner i den yderste periferi (Saint-Martin undtaget). Bilaget til den førnævnte beslutning indeholder listen over varer, for hvilke der kan indrømmes fritagelse for eller nedsættelse af afgiften. Forskellen mellem afgiftssatsen på lokalt fremstillede varer og afgiftssatsen på andre varer må, afhængigt af hvilken vare det drejer sig om, ikke overstige 10, 20 eller 30 procentpoint. Bilagets del A indeholder en liste over de varer, for hvilke beskatningsforskellen ikke må overstige 10 procentpoint, del B de varer, for hvilke beskatningsforskellen ikke må overstige 20 procentpoint, og del C de varer, for hvilke beskatningsforskellen ikke må overstige 30 procentpoint.

De varer, der fremgår af bilaget, er hovedsagelig de samme som dem, der fremgår af bilaget til Rådets beslutning 2004/162/EF. En komplet gennemgang af listerne har imidlertid ført til, at man har fjernet en række varer, for hvilke der ikke eller ikke længere findes nogen lokal produktion. Til gengæld har man tilføjet en række varer, der ikke var omfattet af beslutning 200/162/EF, men for hvilke der er sat en ny produktion i gang eller produktion har udviklet sig. Endelig er en række varer blevet bevaret på listerne, men den tilladte beskatningsforskel er blevet forhøjet (f.eks. overgang fra bilagets del A til del B) eller reduceret (f.eks. overgang fra bilagets del C til del B) for at tage hensyn til udviklingen i meromkostninger. Med den nuværende ordning kan de lokale producenter med en årsomsætning på under 550 000 EUR fritages for særafgiften "octroi de mer". Frankrig har udtrykt ønske om at nedsætte denne fritagelsesgrænse til 300 000 EUR. Som en ledsageforanstaltning til denne nedsættelse af grænseværdien for anvendelse af særafgiften "octroi de mer" har Frankrig desuden ønsket at forenkle betingelserne for fritagelse af virksomheder med en årsomsætning under 300 000 EUR. Med den ordning, der foreslås, vil erhvervsdrivende med en årsomsætning under denne grænseværdi ikke være underlagt særafgiften "octroi de mer". De kan til gengæld ikke fratrække denne afgift, der allerede er blevet pålagt i de foregående omsætningsled. Denne foranstaltning ligner således den, der med hensyn til moms findes for den særlige ordning for små virksomheder, jf. artikel 282 ff. i momsdirektiv 2006/112/EF af 28. november 2006. Der kan således ikke være noget at indvende imod en sådan foranstaltning. I den foreliggende sag vil Frankrig anvende de afgiftsfritagelser eller -nedsættelser, der er nævnt i forslagets artikel 1, for alle erhvervsdrivende, hvis årsomsætning er lig med eller højere end 300 000 EUR.

Hensynet til overensstemmelsen med reglerne på det landbrugspolitiske område har medført, at man ikke anvender en differentieret beskatning for alle fødevarer, der tildeles støtte i henhold til kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og

navnlig af den særlige forsyningsordning. Denne foranstaltning har til formål at forhindre, at virkningen af den landbrugsstøtte, der ydes i medfør af den særlige forsyningsordning, udlignes eller reduceres af en højere beskatning af de varer, der er omfattet af særafgiften "octroi de mer". Det er med dette for øje, at de franske myndigheder har indvilget i, at alle de varer, for hvilke der søges om anvendelse af en særlig forsyningsordning i 2015, fjernes fra listerne over varer, for hvilke der kan indrømmes en differentieret beskatning.

Beskatningens formålserklæring underbygger det opstillede sigte, som er at støtte de franske oversøiske departementers samfundsøkonomiske udvikling, jf. beslutning 2004/162/EF. Det er fastsat i loven, at indtægterne fra afgiften skal indgå i det provenu, som de franske oversøiske departementer opnår i deres økonomiske og finansielle politik, og at de skal anvendes til en politik, der fremmer økonomisk og samfundsmæssig udvikling, og herunder bistand til fremme af lokale aktiviteter.

Ifølge forslaget udvides anvendelsesperioden for beslutning 2004/162/EF med yderligere seks måneder, indtil den 30. juni 2015. Denne foranstaltning vil give Frankrig den nødvendige tid til at gennemføre bestemmelserne i den nye rådsafgørelse i sin nationale lovgivning.

Den nye ordnings anvendelsesperiode er fem år og seks måneder. Det vil dog være nødvendigt at evaluere resultaterne. Følgelig skal de franske myndigheder senest den 31. december 2017 forelægge Kommissionen en rapport om anvendelsen af den afgiftsordning, der indføres, med henblik på at bedømme virkningen af de trufne foranstaltninger og deres bidrag til fremme eller opretholdelse af lokale økonomiske aktiviteter under hensyntagen til de ugunstige vilkår, som regionerne i den yderste periferi lider under, og for at kontrollere, at de skattelettelser, som Frankrig indrømmer de lokalt fremstillede varer, stadig er nødvendige og forholdsmæssige. Kommissionen vil på grundlag af denne rapport forelægge Rådet en rapport og i givet fald et forslag om ændring af bestemmelserne i nærværende afgørelse for at tage højde for de forhold, der er blevet konstateret.

For at undgå et juridisk tomrum bør denne afgørelse anvendes fra 1. juli 2015.

Denne afgørelse gælder med forbehold af en eventuel anvendelse af traktatens artikel 107 og 108.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Resumé af forslaget

Bemyndigelse af Frankrig til at indrømme fritagelser for eller nedsættelser af særafgiften "octroi de mer" for visse varer, der fremstilles lokalt i de franske regioner i den yderste periferi Guadeloupe, Guyana, Martinique, Mayotte og Réunion.

Retsgrundlag

Artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Nærhedsprincippet

Rådet har enekompetence til på grundlag af artikel 349 i TEUF at vedtage særlige foranstaltninger til fordel for regionerne i den yderste periferi med henblik på at tilpasse anvendelsen af traktaterne til disse regioner, herunder de fælles politikker, på grund af de vedvarende ugunstige vilkår, der påvirker disse regioners sociale og økonomiske situation.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde:

Det gælder kun for varer, for hvilke det er påvist, at der knytter sig ekstraomkostninger til den lokale produktion.

Den maksimale difference for hver enkelt vare, som dette forslag omhandler, er ligeledes begrænset til det strengt nødvendige set i forhold til de ekstraomkostninger, som den pågældende lokale produktion er underlagt. Afgiftsbyrden på de varer, der indføres i de franske regioner i den yderste periferi, er ikke større, end hvad der er nødvendigt for at kompensere for de lokalt fremstillede varers ringere konkurrenceevne.

Reguleringsmiddel

Foreslået reguleringsmiddel: rådsafgørelse.

Andre reguleringsmidler vil ikke være hensigtsmæssige af følgende grund:

Undtagelser, der indrømmes i henhold til artikel 349 i TEUF, vedtages ved rådsafgørelser.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen konsekvenser for EU's budget.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE**om særavgiften "octroi de mer" i de franske regioner i den yderste periferi**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 349,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹,
 efter en særlig lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bestemmelserne i traktaten, der finder anvendelse på EU's regioner i den yderste periferi, herunder de franske oversøiske departementer (DOM), tillader i princippet ingen afgiftsforskelle mellem lokale varer og varer med oprindelse i det franske hovedland eller andre medlemsstater. Traktatens artikel 349 åbner dog mulighed for at indføre særlige foranstaltninger til fordel for disse regioner på grund af varige ugunstige vilkår, der påvirker de i den yderste periferi beliggende regioners sociale og økonomiske situation.
- (2) Der bør derfor vedtages særlige foranstaltninger for bl.a. at fastsætte betingelserne for anvendelsen af traktaten i disse regioner. Disse foranstaltninger skal vedtages under hensyntagen til de særlige karakteristika og begrænsninger i disse regioner, men uden at de underminerer EU-rettens integritet og sammenhæng, herunder det indre marked og de fælles politikker. De ugunstige vilkår, som EU's regioner i den yderste periferi lider under, er anført i traktatens artikel 349: regionernes afsides beliggenhed, afhængigheden af råstoffer og energi, nødvendigheden af at opbygge større lagre, det lokale markeds beskedne størrelse kombineret med en svag eksportaktivitet osv. De ugunstige vilkår medfører til sammen en forøgelse af produktionsomkostningerne og dermed af kostprisen for lokalt fremstillede varer, der uden særforanstaltninger vil være mindre konkurrencedygtige end varer udefra, selv når der tages hensyn til omkostningerne ved transporten til de franske oversøiske departementer. Dette vil således gøre det endnu vanskeligere at opretholde en lokal produktion. Det er derfor nødvendigt at træffe specifikke foranstaltninger med henblik på at styrke det lokale erhvervsliv og øge dets konkurrenceevne. For at genoprette de lokalt fremstillede varers konkurrenceevne har Frankrig i medfør af Rådets beslutning 2004/162/EF fået tilladelse til, frem til den 31. december 2014, at fritage for eller nedsætte særavgiften "octroi de mer" for visse varer, der fremstilles i de i den yderste periferi beliggende regioner Guadeloupe, Guyana, Martinique og Réunion, og fra den 1. januar 2014 Mayotte. Bilaget til den førnævnte beslutning indeholder listen over varer, for hvilke der kan indrømmes fritagelse for eller nedsættelse af afgiften. Forskellen mellem

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

afgiftssatsen på lokalt fremstillede varer og afgiftssatsen på andre varer må, afhængigt af hvilken vare det drejer sig om, ikke overstige 10, 20 eller 30 procentpoint.

- (3) Frankrig har anmodet om fra den 1. januar 2015 at opretholde en ordning svarende til ordningen i beslutning 2004/162/EF. Frankrig gør gældende, at de ovenfor anførte ugunstige vilkår er af permanent karakter, at afgiftsordningen i medfør af Rådets beslutning 2004/162/EF har gjort det muligt at bevare og i visse tilfælde at udvikle den lokale produktion og ikke har udgjort en indtægt for de begunstigede virksomheder, idet der har været en global stigning i importen af de varer, der har været omfattet af en differentieret beskatning.
- (4) For hver af de berørte regioner i den yderste periferi, Guadeloupe, Guyana, Martinique, Mayotte og Réunion, har Frankrig til dette formål givet Kommissionen fem serier af lister over varer, for hvilke de agter at anvende en differentieret beskatning på op til 10, 20 eller 30 procentpoint, afhængigt af, om de er lokalt produceret eller ej. Den franske region i den yderste periferi Saint-Martin er ikke berørt.
- (5) Med nærværende afgørelse gennemføres bestemmelserne i traktatens artikel 349, og Frankrig bemyndiges til at anvende en differentieret beskatning på varer, for hvilke det er påvist, at der for det første forekommer en lokal produktion, at der for det andet forekommer en betydelig import (herunder fra det franske hovedland og andre medlemsstater), der kan gøre det vanskeligt at opretholde den lokale produktion, og endelig at den lokale produktion er forbundet med ekstraomkostninger i forhold til importerede varer, der gør lokalt fremstillede varer mindre konkurrencedygtige. Den tilladte beskatningsforskel bør ikke overstige de påviste ekstraomkostninger. Anvendelsen af disse principper vil gøre det muligt at iværksætte bestemmelserne i traktatens artikel 349 uden at overskride det, som er strengt nødvendigt, og uden at give en uberettiget fordel til lokalproduktionen for således ikke at underminere EU-rettens integritet og sammenhæng, herunder opretholdelsen af lige konkurrencevilkår i det indre marked og en ensartet statsstøttepolitik.
- (6) For at forenkle den byrde, der pålægges de små virksomheder, vil skattefritagelserne eller -nedsættelserne gælde alle erhvervsdrivende med en årsomsætning over eller lig med 300 000 EUR. Erhvervsdrivende med en årsomsætning under denne grænseværdi er ikke underlagt særafgiften "octroi de mer", men kan til gengæld ikke fratrække denne afgift, der allerede er blevet pålagt i de foregående omsætningsled.
- (7) Det gælder tilsvarende, ud fra hensynet til fællesskabslovgivningens indre sammenhæng, at der ikke må indrømmes differentieret beskatning for fødevarer, for hvilke der gives støtte i henhold til kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013². Denne foranstaltning har til formål at forhindre, at virkningen af den landbrugsstøtte, der ydes i medfør af den særlige forsyningsordning, udlignes eller reduceres af en højere beskatning af de varer, der er omfattet af særafgiften "octroi de mer".
- (8) Beskatningens formålserklæring underbygger det opstillede sigte, som er at støtte de franske oversøiske departementers samfundsøkonomiske udvikling, jf. beslutning 2004/162/EØF. Det er fastsat i loven, at indtægterne fra afgiften skal indgå i det provenu, som de franske oversøiske departementer opnår i deres økonomiske og

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

finansielle politik, og at de skal anvendes til en politik, der fremmer økonomisk og samfundsmæssig udvikling, og herunder bistand til fremme af lokale aktiviteter.

- (9) Det er nødvendigt at udvide anvendelsesperioden for beslutning 2004/162/EF med seks måneder, indtil den 30. juni 2015. Denne frist vil give Frankrig mulighed for at gennemføre nærværende afgørelse i sin nationale lovgivning.
- (10) Ordningens varighed er fastsat til fem år og seks måneder, indtil den 31. december 2020, som er den sidste anvendelsesdato for de aktuelle retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte. Det er imidlertid nødvendigt at evaluere ordningens resultater inden denne dato. Følgelig skal Frankrig således senest den 31. december 2017 forelægge Kommissionen en rapport om gennemførelsen af den anvendte afgiftsordning, således at det kan vurderes, hvilke virkninger de trufne foranstaltninger har haft, og hvor meget de har bidraget til at fremme eller opretholde det lokale erhvervsliv under hensyntagen til de ugunstige vilkår, som regionerne i den yderste periferi er underlagt. Formålet med rapporten er bl.a. at undersøge, om de afgiftslettelser, som Frankrig giver de lokalt fremstillede varer, overskrider det, der er strengt nødvendigt, og at de fordele, der opnås, stadig er nødvendige og forholdsmæssige. Den skal bl.a. indeholde en analyse af virkningerne af den ordning, der indføres, på prisniveauet i de franske regioner i den yderste periferi. Kommissionen vil på grundlag af denne rapport forelægge Rådet en rapport og i givet fald et forslag om ændring af bestemmelserne i nærværende afgørelse for at tage højde for de forhold, der er blevet konstateret.
- (11) Nærværende afgørelse bør finde anvendelse fra 1. juli 2015 for at undgå et juridisk tomrum.
- (12) Denne afgørelse tilsidesætter ikke en eventuel anvendelse af traktatens artikel 107 og 108 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

- 1. Uanset traktatens artikel 28, 30 og 110 bemyndiges Frankrig til indtil den 31. december 2020 at indrømme fritagelser fra eller nedsættelser af særavgiften "octroi de mer" for de i bilaget anførte varer, der fremstilles lokalt i Guadeloupe, Guyana, Martinique, Mayotte og Réunion som regioner i den yderste periferi som defineret i traktatens artikel 349.

Sådanne fritagelser eller nedsættelser skal ske som led i strategien for økonomisk og social udvikling af de berørte regioner i den yderste periferi under hensyntagen til Unionens rammebestemmelser og bidrage til at fremme den lokale aktivitet, idet samhandelsvilkårene dog ikke må ændres i et sådant omfang, at den fælles interesse tilsidesættes.
- 2. Hvad angår den beskatningssats, der gælder for tilsvarende varer med oprindelse uden for de berørte regioner i den yderste periferi, må de i stk. 1 omhandlede fritagelser eller -nedsættelser ikke medføre forskelle, der overstiger følgende:
 - a) 10 procentpoint for varer anført i bilagets del A
 - b) 20 procentpoint for varer anført i bilagets del B
 - c) 30 procentpoint for varer anført i bilagets del C.

Frankrig forpligter sig til, at de fritagelser eller nedsættelser, der anvendes for de i bilaget anførte varer, ikke overstiger de procentsatser, der er strengt nødvendige for at bevare, fremme og udvikle de lokale aktiviteter.

3. Frankrig anvender de i ovenstående to afsnit anførte skattefritagelser eller -nedsættelser på erhvervsdrivende med en årsomsætning over eller lig med 300 000 EUR. Erhvervsdrivende med en årsomsætning under denne grænseværdi er ikke underlagt særafgiften "octroi de mer".

Artikel 2

De franske myndigheder skal anvende samme afgiftsordning som den, der gælder for lokalt fremstillede varer, på varer, som omfattes af den særlige forsyningsordning, der er omhandlet i kapitel III i forordning (EF) nr. 228/2013.

Artikel 3

Frankrig anmelder straks de i artikel 1 omhandlede afgiftsordninger til Kommissionen.

Frankrig forelægger senest den 31. december 2017 Kommissionen en rapport om anvendelsen af den i artikel 1 nævnte afgiftsordning med henblik på at bedømme virkningen af de trufne foranstaltninger og deres bidrag til at fremme eller opretholde lokale økonomiske aktiviteter under hensyntagen til de ugunstige vilkår, som regioner i den yderste periferi er underlagt.

På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen Rådet en rapport og i givet fald et forslag.

Artikel 4

I artikel 1, stk. 1, i beslutning 2004/162/EF, som ændret ved afgørelse nr. 378/2014/EU af 12. juni 2014, ændres "31. december 2014" til "30. juni 2015".

Artikel 5

Artikel 1-3 finder anvendelse fra den 1. juli 2015.

Artikel 4 finder anvendelse fra den 1. januar 2015.

Artikel 6

Denne afgørelse er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

[...]

Formand